

Marc

Per PepMaria el dc., 30/10/2013 - 08:00

El 15 d'octubre va morir en Marc Vilarassau i Alsina, jesuïta de 45 anys. Havíem entrat junts a la Companyia de Jesús l'1 d'octubre de 1990, fa 23 anys. Aquests últims 3 anys en Marc ha estat convivint amb un càncer de pulmó, que finalment ha acabat amb la seva vida biològica. Vaig acompanyar-lo les últimes hores de vida, i al final vaig sentir que allò que havia passat tenia sentit més enllà de la biologia. Passa igual amb el fet biològic del naixement no n'esgota tampoc el sentit: el pare i la mare del nou nat acostumen a sentir-se meravellats, sorpresos, beneïts... perquè ha passat quelcom que té un sentit més enllà del fet que un infant ha sortit del ventre de la seva mare. Així som els humans. Tot i que hem descobert bona part dels mecanismes que afecten la nostra vida biològica, sentim que el naixement o la mort no esgoten el seu sentit en el coneixement o la constatació d'aquests mecanismes. En aquesta direcció, en Marc, que va acceptar sotmetre's a tractaments experimentals contra el càncer per fer avançar la medicina, deia que els metges curen però no salven. És a dir, que el sentit últim de la nostra vida no l'atorga la salut del cos, la pervivència biològica. Així, si per salvar la meua vida biològica emprenc determinades accions que perjudiquen els altres, puc acabar sentint-me molt malament. Potser m'hauré curat però no m'hauré "salvat". El 17 d'octubre vam celebrar una missa de funeral per en Marc. L'església del Centre Borja estava plena a vessar. Tothom parlava d'una persona que havia estat molt estimada i se'ns havia estimat molt. Érem testimonis del sentit últim de la vida d'en Marc: ser estimat i estimar. Aquest sentit últim, en Marc i jo l'hem rebut com a certesa profunda de Jesús de Natzaret, al qual vam prometre de lliurar les nostres vides en castedat, pobresa i obediència com a jesuïtes. Ara que en Marc s'endinsa en el Misteri últim de la vida, Li demanem que aculli i restauri la vida d'en Marc com va acollir i restaurar la de Jesús de Natzaret. Que "salvi" en Marc perquè segueixi estimant-nos i animant-nos a estimar.
